

Görüş 15 Nisan 2013

Sevgili Mustafa Balbay
Terörist Arkadaşım !
Sayın Milletvekilim

Güney Dinç

Uygar dünyada eline silah değmeyen insanların terörle suçlandıkları ülkeler var mı? Sanmıyorum. Elli yılı aşan avukatlık yaşamımda sürekli aynı tekerlemeyi dinledim: “Her eylemin, her suçun temelinde bir düşünce vardır.” Bunun uygulamadaki yansıması şöyle oldu; toplumsal ilerlemeyi durdurmak için, önce düşünceye zincir vuracaksınız! Düşünmeyen insan olur mu? Bir canlı düşünmüyorsa eğer, ona insan denir mi? Bunu anlatamadık. Benden önceki kuşakların hukukçuları da anlatamadılar. Yargı ve siyaset çoğu zaman dayanışma içinde oldular. Sonunda düşünce özgürlüğünü tanımayan egemenlerin elindeki bir ülkede yaşamak zorunda bırakıldık.

Sevgili Gülçin Çaylıgil geçen hafta öldü. Yaşamı düşünceye getirilen yasaklarla savaşmakla geçti. Gazetelerden çeşitli zamanlarda ceza davalarında savunmanlığını yaptığı kişilerden bazılarının adlarını okudum:

Adnan Berk, Orhan Apaydın, Doğan Avcıoğlu, Çetin Altan, Vedat Günyol, Server Tanilli, Can Yücel, İlhan Selçuk, İlhami Soysal, Alp Kuran, Uğur Mumcu, Ali Sirmen, Erdal Atabek, Yalçın Küçük, Ahmet Altan. Daha başkalarının da olduğunu anımsıyorum. Yaşamının önemli bir bölümünü düşünceleri nedeniyle cezaevlerinde geçirmesine karşın haksızlıklara karşı savaşmaktan yılmayan sevgili dostum Turgut Kazan'ın savunduğu sanatçı ve düşünürleri de eklersek, liste uzar gider.

Bu seçkin insanlar hangi suçları işledikleri için yargıldılar? Ellere silah alıp halkın üzerine mi yürüdüler? Kendi kasalarını doldurmak için sorumluluğunu üstlendikleri yurttaşlarını aşsız, ekmezsiz mi bıraktılar? Herkes biliyor ki, yalnız düşündükleri için, düşüncelerini açıklamaları nedeniyle yargıldılar. Nazım Hikmet, Sabahattin Ali, Aziz Nesin, Mehmet Ali Aybar, Behice Boran, Sadun Aren, Nihat Sargın neden yaşamlarının en verimli dönemlerinde zindanlara atıldılar? Her çağda düşünceden korkanların ellerine düşen onurlu yurttaşları karalamak için neler uydurdıklarının yakın tarihte çok örneklerini gördük. Kimlerdi suçlayanlar? Özgürlüklerini ellerinden alanlar? Onları anımsayan var mı?

Ülkemizde düşünceleri nedeniyle yargılananlar araştırılacak olsa, yaşamlarıyla, etkinlikleriyle, yapıtlarıyla değer üreten insanların oluşturduğu koskoca bir ansiklopedi çıkar ortaya. Çağımızın “Utanç Ansiklopedisi.” Bireyler olarak bu insanlara yaptıklarımızla mı övüneceği? Bence, hangisinin yetki alanına giriyorsa, Bakanlıklar’dan birisinin böyle bir çalışmayı üstlenmesi iyi olur. “Dünyada sözü geçen, büyüüp gelişen” bir ülkenin “büyük düşünen” insanların başlarına neler geldiğini herkesin görmesi için. Olur olmaz zamanlarda geçmişteki haksızlıklara sığınanların, bu günlerde kendi bağınazlıklarının neden olduğu haksızlıkları görmemeleri olanaksız. Onlar ne yapıyorlarsa, bilerek yapıyorlar. Önemli olan bütün yurttaşların bu gerçeğin ayırdına varmaları.

Sevgili Mustafa Balbay,

Sen hepimiz için bu tutsaklığı yaşıyorsun. Varlığınla, üretkenliğinin bizlere güç veriyorsun. Bütün ülke bir cezaevine döndü diyecek olsam. sözlerimin bir anlamı olmayacak. İçerdeki yaşam, dışarıdan çok farklı. Kendi deneyimimden biliyorum, hiç beklenmedik zamanlarda öyle bir yük iner ki cezaevindeki insanın omuzlarına, soluk alıp vermeye bile gücü yetmez. Tutsaklık zor zanaat. Yaşamayanlar bilmezler içerideki insanların yoksunluklarını. Sen bunları hak etmedin. Hele beş yıla yaklaşan uzun bir tutukluluk! Üstelik oy verdik, parlamentoda vereceğin katkılarını düşünerek milletvekili seçtik. Anayasa, yasalar, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nde savunmanlığını yaptığım davalarda verilen kararlar karşısında bu haksızlığı yorumlamak olanaksız. Hukuk, artık çok uzaklarda. Paketlerle gidip geliyor ama, özgürlüklerin önü açılmıyor.

Sevgili Dostum.

Şu sıralarda görsel ve yazılı basının da tadı kalmadı. Süslenip püslenip kameraların önünde eeelemenin ötesinde iki laf etmesini beceremeyenlerin hepsi birer yalancı yargıç kesildiler başımıza. Cezaevlerindeki insanları yargılayıp hemen cezasını kesiyorlar. Yürürlükteki yasalara göre bunlar suç. Akli başında birisi bu tür sözlerin yanlışlığını uyaracak olsa, “siz elli yıl önce falancaya yapılanlara karşı neden sesinizi çıkarmadınız,” diye hesap soruyorlar. Senin mesleğin de böyle densizlerin eline kaldı.

Mektup zarflarının üzerindeki “görölmüştür” “okunmuştur” sözcüklerinin iticiliği nedeniyle sana böyle ulaşmak istedim. Elbette bu günler de geçecektir. Sevgilerimi, saygılarımı sunuyorum.

Güney Dinç